

Frei Tamás: Kit tekintünk szegénynek?

2014 augusztus 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Az elmúlt napokban a jelek szerint szándékosan lehalkított, lappangó vita dúlt erről Budapesten. A statisztikák zsonglőrei az úgynevezett szegénységi küszöb határértékéről civakodtak, arról, hogy Magyarországon mégis mennyi pénz kell ahhoz, hogy valaki „normális” életet éljen.

Van olyan módszertan, amely ezen az alapon a lakosság 17 százalékát tekinti szegénynek, mert a kutatók szerint európai színvonalú életminőség (mi is lenne ez pontosan?) 1,7 milliónyi magyarnak nem adatik meg.

Az Eurostat viszont 3,2 milliónyi (32%) magyarról gondolja, hogy a szegénységi küszöb alatt él, mert ennyi honfitársunknak kell havi 65 ezer forintnál kevesebb?l megélnie. Az Eurostat szerint manapság minimum ennyi pénz kellene a méltósággal elviselhet? élethez Magyarországon.

Mindez csak arról jut eszembe, hogy jelenleg Amerikában is hasonló téma járja be a sajtót, csak ott sokkal „kegyetlenebbül” beszél mindenki. Nyíltabban, mismásolás, lehalkítás nélkül. Ott kevésbé a számokról van szó, mert az amerikaiak szerint ez a vita egyáltalán nem a számokról szól. Hogy 65 ezer forint, vagy 42? Havi 600 dollár vagy 800? Az amerikaiak szerint az a szegény, aki éhesen megy aludni. Akinek nem jut elég étel. Aki ingyenkonyhán eszik, mert egyébként alultáplált.

Ha innen nézzük, akkor Amerika majdnem 15 százaléka él a szegénységi küszöb alatt, mert jelenleg 46 millió amerikai étkezik rendszeresen ingyenkonyhán. Ez a szám ötször magasabb, mint a 60-as években volt, számukra most épp ez a sokkoló. Ezért tört ki a lelkiismeret-furdalásos vita.

Minden hetedik amerikai kisebb-nagyobb mértékben éheznek. Pontosabban ingyenkonyha nélkül éhezne. A tízmillió New Yorkban 1,8 milliónyian. Ennyi, f?leg id?s és fekete ember áll napi rendszerességgel sorban valamelyik „kiegészít? élelmezési segélyprogram” (SNAP) konyhájánál, vagy élelmiszerosztásánál. Amerika-szerte ma már 50 ezer ilyen szervezet létezik.

Meglep?? Az ottani 15 százalék? Az egyre kevesebbeknek van egyre több társadalmában? Talán nem... Az viszont már igen, ami az amerikai szegénységi vita kapcsán szép lassan felszínre került. Mert sok benne az áthallás, a számunkra is érdekes tény. A jöv?, a megváltozó világ egyre borúsabb trendjei.

Amerikában nem a munkanélküliség a magas, hanem azok száma, akik szép lassan kikerültek – mi is erre a magyar kifejezés? – hát igen, a „munka világából”.

Amerikában ma már csak a munkaképes lakosság 63 százaléka dolgozik, a többiek vagy munkanélküliek,

eltartottak, háztartásbeliek, vagy épp ingyenkonyhákban dolgoznak. Még ebből a 63 százalékból is 12,6 százalék részükben dolgozik.

Vagyis Amerika ma már csak a munkaképes felnőttek felének tud egész napra munkát és stabil keresetet nyújtani. Ők viszont a megvásárolt élelmiszerek egyharmadát kidobják, mert a valóban keresettel rendelkezők számára – arányait tekintve – ennyire olcsó az élelmiszer.

A háztartási kiadásuk csak kevesebb mint 10 százalékát kell ennyire költeniük. Ezért a bevásárlókocsiba könnyedén hajigálják azt az élelmiszert, amit aztán elfelejtenek megenni. Néha persze „kipucolják” a hatalmas hűtőszekrényeiket, és kidobják a lejárt szavatosságú élelmiszert.

Nehogy rossz illat lengje körül az életüket...

forrás: Frei Tamás facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló